

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 10 - 16 aprilie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Calea Crucii

vineri, 15 aprilie, ora 18.00

Vecernie

sâmbătă, 16 aprilie, ora 18.00

PARASTAS ora 18.30

INVITAȚIE

*Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru
Isus Cristos! (I Cor. 1,3)*

Iubiți frați,

Prin voința Tatălui, prin puterea Fiului și prin lucrarea Spiritului Sfânt, Treime consubstanțială și indivizibilă, va fi sfințită Biserica dedicată „Sfântului Martir Gheorghe” - **după pictură și restaurare** - în binecuvântata zi de 17 aprilie, Duminica de Florii, în anul Domnului 2011, prin ungerea cu ulei Sfânt și cu binecuvântarea prin apă sfințită, de către PSS Virgil Bercea, în prezența credincioșilor și a autorităților civile.

Vă așteptăm cu drag să fiți alături de noi la sfințirea bisericii, în Oradea, str. Louis Pasteur 26, **Duminică, 17 aprilie 2011 orele 17.00.**

Celor care nu pot veni le mulțumim pentru rugăciunile cu care ne vor însoți în această zi iar noi îi vom pomeni în Sfintele Liturghii pentru ca Dumnezeu să le răsplătească împătrit.

Vă îmbrățișează toți cei ce sunt cu mine. Harul fie cu voi cu toți!
(Tit 3,15)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Paul Todorean, Călin Roșu, Gheorghe Sarca și Emilia Drimbăreanu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cel mai mare exemplu

Cel mai mare exemplu al unei astfel de slujiri umile ni l-a dat Isus. Când nimeni nu a vrut să spele picioarele apostolilor conform obiceiului, Isus și-a dat jos haina, a luat ligheanul cu apă și prosopul, a îngenuncheat și le-a spălat El picioarele. Celsus, un păgân din secolul al II-lea, găsea acest pasaj blasfemiator. Era unul din motivele pentru care considera creștinismul ca fiind îngust: cum putea Dumnezeu să moară pe cruce și mai mult, să spele picioarele cuiva! Departe de a considera gestul o blasfemie, creștinii prețuiesc spălarea picioarelor ca pe o mare lecție pe care ne-a dat-o Cristos. “După ce le-a spălat picioarele și Și-a luat hainele, S-a așezat iar la masă și le-a zis: Înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine: Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt. Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori ca să spălați picioarele unii altora; Că v-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan 13,12-15).

Gândindu-ne la acest act de umilință al lui Isus, ne întrebăm: a fost o umilință mai mare pentru Isus faptul de a spăla picioarele discipolilor Săi sau faptul ca El – Creatorul Universului – să fie înfășat în scutece și așezat într-o iesle? sau să fie pălmuit de un servitor în timpul procesului Său? sau să fie încoronat cu spini și batjocorit? sau să fie pironit pe cruce ca un criminal notoriu? Atunci când Dumnezeu a ales să vină pe pământ, a ales să vină ca un slujitor. Sf. Pavel a exprimat frumos aceasta atunci când a scris că Isus Cristos, “Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2,6-8).

Să ne despărțim cu aceste cuvinte ale Arhiepiscopului Temple:

Doresc să vă las cu imaginea pe care Sf. Ioan ne-o dă despre ceea ce a făcut Domnul nostru într-un moment de specială conștientizare a misiunii și autorității Sale divine. Știind că a venit de la Dumnezeu și că va merge la Dumnezeu, ce a făcut El? Nu s-a așezat pe un tron ca să îi invite pe discipolii Săi să se închine în fața Lui. S-a încins și a început să îndeplinească pentru ei actul de slujire care în acele timpuri și locuri era considerat ca fiind cel mai slugarnic act pe care cineva îl putea face pentru altul. Le-a spălat picioarele. Aceasta a simțit El că înseamnă a fi Dumnezeu: a sluji.

“Știți că cei ce se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă.”